

Блізкая ўлада

Ліфты,
капрамонт, лекі...

І іншыя тэмы хвалявалі жыхароў, якія патэлефанавалі на прамую лінію старшыні Магілёўскага аблвыканкама Уладзіміру ДАМАНЕЎСКАМУ.

Усяго паступіла 30 пытанняў, трэцяя частка іх — з Магілёва. На будаўнічыя недахопы паскардзіліся жыхары дома па вуліцы Дняпроўскай флатыліі з Бабруйска, адзін грамадзянін паведаміў пра адсутнасць у аптэках патрэбнага яму лякарства, заяўніцу з Магілёва не задавальняла паркоўка каля яе дома. Яшчэ адна магіляўчанка паскардзілася на тое, што супрацоўнікі ДАІ позна прыязджаюць на выклік. Яна была ў прэтэнзіі і да таго, як працуюць відэакамеры на плошчы Леніна. Па яе словах, яны не фіксуюць правапарушэнні.

Жыхары шматпавярховіка па вуліцы Маўчанскага ў Магілёве абураліся, што ім не спяшаюцца запускаяць новыя ліфты, якія нядаўна памянлі. А ў Асіповічах у адным з шматкватэрных дамоў ліфтавае абсталяванне наогул не мянялі ўжо 36 гадоў. Мяркуючы па планах, гэта павінна адбыцца ў 2020-м, але Уладзімір Даманеўскі даручыў разгледзець магчымасць замяніць ліфты налета. Жыхарка аграгарадка Вейна паскардзілася на незавершаныя рамонтныя работы шматкватэрнага дома, у якім яна жыве. Доўгачаканы капрамонт распачаўся ў кастрычніку, але новы дах пакласці не паспелі. Замест яго пакуль ляжыць часовы. Губернатар даручыў Магілёўскаму райвыканкаму паскорыцца і ўкласціся ў тэрмін.

Акрамя пытанняў, на якія адказаў непасрэдна губернатар, яшчэ 29 былі прынятыя на ўзроўні аператараў. Усе яны ўзяты на ўлік і будуць разгледжаны ва ўстаноўлены заканадаўствам тэрмін.

Нэлі ЗІГУЛЯ.

Фота БелТА.

НА ВЕРНАСЦЬ
АЙЧЫНЕ

У суботу словы на вернасць народу і Радзіме ўрачыста прамовілі каля 9 тысяч салдат, якія былі прызваны на тэрміновую службу і службу ў рэзерве. Больш за дзве з паловай тысячы зрабілі гэта ў 72-м аб'яднаным вучэбным цэнтры падрыхтоўкі прапаршчыкаў і малодшых спецыялістаў. Напярэдадні прысягі камандзіры сустрэліся з роднымі і блізкімі навабранцаў, адказаўшы на пытанні, што датычацца побыту і асаблівасцяў службы.

— Двойчы на год, пасля заканчэння падрыхтоўкі новага папаўнення, мы прыводзім яго да прысягі, — сказаў міністр абароны Беларусі Андрэй РАЎКОЎ. — Гэта ўрачысты дзень не толькі для войска, але і для бацькоў салдат, якія цяпер будуць атрымліваць ваенна-ўліковую спецыяльнасць. Я ўдзячны бацькам за выхаванне сыноў. Упэўнены, што ў кожнай сям'і ім далі тое, што трэба даць маладому чалавеку, — добрае стаўленне да калектыву, краіны і доўгу перад Радзімай.

Андрэй Раўкоў асобна закрануў тэму адтэрміновак ад войска. Зараз каля 80 працэнтаў маладых людзей па розных прычынах не атрымліваюць ваенна-ўліковую спецыяльнасць. Што не самым лепшым чынам адбіваецца на абараназдольнасці краіны.

— Адзіны шлях, які нам бачыцца, — гэта ўнясенне пэўных змен у заканадаўчыя дакументы, — працягвае Андрэй Раўкоў. — Гэта будзе зроблена ў пэўнай ступені неабходнасці ва ўмовах абароны праваў маладых людзей. Натуральна, застануцца адтэрміноўкі, якія датычацца сямейнага становішча, стану здароўя і іншых пытанняў. Узброеныя Сілы ніякім чынам не зацікаўлены ў тым, каб хворы малады чалавек прызываўся ў войска.

Фота БелТА.

Андрэй Раўкоў нагадаў, што нядаўна былі павышаны больш чым удвая грашовыя выплаты салдатам тэрміновай службы. Таксама Міністэрства абароны зацікаўлена ў тым, каб юнакі, якія адслужылі ў войску, мелі прыярытэты пры паступленні на дзяржаўную службу, у ВУН, пры атрыманні месца ў інтэрнаце.

— Таксама мы займаемся пытаннямі ўладкавання належнага побыту салдат. Сённяшняя армія — далёка не тая, у якой служылі бацькі цяперашніх вайскоўцаў. Іншымі сталі казармы, палігоны, тэхніка, зніклі некаторыя ранейшыя нарады...

Радавы Ілья Рубіс родам з Кобрына. Ваенная тэматыка для яго не стала незведанай пляцоўкай. Наадварот, хлопец чатыры гады вучыўся ў Мінскім абласным кадэцкім вучылішчы.

— Я спачатку хацеў стаць сувораўцам, але не прайшоў туды па конкурсе. Затым паступаў у ліцэй МНС у Гомелі, але адгаварылі бацькі. Праз год я стаў кадэтам. Мой дзед ваенны, служыў у войсках ППА ў Азербайджане. Ды і бацька праходзіў службу на Балтыйскім флоце. Таму раскажыце пра войска на ўласным прыкладзе было каму. Тут жа я стану ракетчыкам, буду працаваць на комплексе «Ігла». Раней захапляўся тапаграфіяй,

вывучэннем мясцовасці. У Печах я прывык да новай абстаноўкі літаральна за два дні. Дапамагло кадэцкае мінулае. Вядома, што тым, у каго падобнага досведу няма, адаптавацца ў новых умовах будзе цяжэй. Таму, як магу, дапамагаю сваім саслужыўцам у спазнананні многіх патрэбных побытавых рэчаў.

Павел Сяляўка вырас у тых самых Печах. Справа ў тым, што яго бацькі — ваеннаслужачыя. За жыццём людзей у пагонах назіраў з дзяцінства. Ды і сам вучыўся ў патрыятычным класе. Займаўся ўсходнімі адзінаборствамі, баскетболам, самадзейнасцю.

— Мне служыць паўтара года. Скончыў каледж па спецыяльнасці «тэхнік-эканаміст», пасля падаў дакументы на завочнае аддзяленне ў ВУН — і прыйшла павестка. Медкамісію праходзіў даволі доўга. Ужо ведаю, дзе буду служыць. Адрасу ў ваенкамаце папрасіўся ў Печы, каб быць непадалёк ад дома. Служыць буду ў пажарнай часці.

Пасля ўрачыстага маршу навабранцы адправіліся ў сваё першае звальненне. Увечары яны мусяць вярнуцца ў свае часці. Наперадзе іх чакаюць вучоба, баявыя стрэльбы, палявыя выходы на вайскавай тэхніцы.

Валяр'ян ШКЛЕННІК.

ЗАКРЫЦЬ НЕЛЬГА ПАКІНУЦЬ

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

— Лесаліпка працуе кругласучасна: шум, пыл, снуюць машыны, лесавозы. У нашых дзяцей няма канікул, яны не могуць як след падрыхтавацца да ўрокаў. Плачуць, бо штодзень з вачэй дастаём апілки, самі дыхаем забруджаным паветрам. Людзі хварэюць — інфаркты, інсульты. Усе нашы патрабаванні ізаляваць шуму ігнаруюцца, — скардзяцца ўладальнікі найбліжэйшых да лесаліпкі дамоў.

— На працягу двух гадоў на свае запыты мы атрымліваем адказы з кантрольных органаў, што Віктар Турын парушыў усе тэхнічныя, нарматыўна-прававыя акты. Але ён не прымае ніякіх мер, каб ліквідаваць недахопы. Менавіта з-за яго мы апынуліся ў санітарнай зоне, дзе па заканадаўстве знаходжанне жылых дамоў, пражыванне, вырошчванне і спажыванне сельскагаспадарчай прадукцыі забаронена, — кажуць Ала Леанідаўна і Станіслаў Уладзіміравіч.

Словам, у кожнага свая праўда: у прадпрымальніка — адна, уладальнікаў дамоў, якія прылягаюць да вытворчасці, — другая. Свае версіі яны прадставілі падчас асабістага прыёму грамадзян старшынёй Мінаблвыканкама Анатолем Ісачанкам.

Каб высветліць маштаб праблемы, журналіст «Звязды» накіраваўся ў вёску Струпен. На вуліцы чакалі каля дзесяці чалавек, якія супраць закрыцця лесаліпкі, што за-

бяспечвае дрэвамі каля ста дамоў. Акрамя таго, тут створана больш за дваццаць рабочых месцаў.

— Нам вельмі патрэбная гэта піларама, — сцвярджае мясцовы жыхарка Галіна Качанавы. — Я — інвалід другой групы, мой муж — інвалід першай групы, сын — другой, дачка — трэцяй. Без Віктара Іванавіча не ведаем, што б рабілі. Ён нікому ніколі не адмовіў у просьбе. Забяспечвае таннымі дрэвамі, завозіць іх бясплатна. Пачысціць дарогу ад снегу — усе вяскоўцы да Турына. Заўсёды выдзяляе тэхніку. Віктар Іванавіч даў бясплатна піламатэрыялы для рамонтна моста. Мне тэлефанавалі вяскоўцы, якія з-за рабочага часу не змаглі прыехаць на сустрэчу. Але ўсе, як адзін, казалі: нельга крыўдзіць Турына, піларама ў вёсцы жыццёва неабходная.

— У мяне пяцёра дзяцей, — уступае ў размову Валянціна Лобач. — Я пастаянна бяру дрэвы ў Віктара Іванавіча. Плачу толькі за тэхніку. Мне ён ні разу не адмовіў у дапамозе. Кажуць, што лесаліпка працуе ўсю ноч. Няпраўда гэта. Мае дзеці прыязджаюць аўтобусам дамоў у восьм гадзін вечара, а я тым часам іх сустракаю, на вытворчасці заўсёды цішыня. А Ала Лабкоўская прыязджае сюды на лета, калі ў дзяцей канікулы. У яе ў горадзе кватэра з усімі выгодамі. Я таксама хачу, каб мае дзеці жылі ў цёплай хаце, каб не думаць, як і чым яе абагрэць, — абуралася Валянціна Уладзіміраўна.

— Ці не лепш незадаволеным сесці за стол перагавораў з Віктарам Турыным і спакойна, без эмоцый, абмеркаваць сітуацыю і знайсці паразуменне, — прапаноўвалі мясцовыя жыхары.

Як растлумачылі спецыялісты райвыканкама, у прадпрымальніка сапраўды не ўсё гладка на вытворчасці. Яму неаднаразова нагадвалі, што, для таго каб узаконіць будаўніцтва новага памяшкання замест старога, якое развалілася, для ўстаноўкі сушылкі, ён павінен падаць усе неабходныя дакументы. Але ён гэтага не зрабіў.

Вysłухаўшы ўсе зацікаўленыя бакі, Анатоль Ісачанка даручыў стварыць камісію, каб яшчэ раз разабрацца ў сітуацыі і зрабіць заключэнне. А да высвятлення ўсіх абставін даў даручэнне старшыні райвыканкама прыпыніць дзейнасць прадпрыемства. Акрамя таго, нагадаў, што прадпрымальніку

Фота носіць ілюстрацыйны характар.

неабходна выслаць паўторна спіс з пералікам усіх неабходных дакументаў з паведамленнем. «Пасля разгляду няхай рыхтуе праектна-каштарысную дакументацыю. Калі яна пройдзе экспертызу ва ўстаноўленым заканадаўствам парадку, значыць пройдзе, — рэзюмаваў губернатар. — Я неаднаразова казаў, што ўсе рашэнні трэба прымаць у адпаведнасці з заканадаўствам і своечасова, нават, калі камусьці гэта і не падабаецца. Так і з гэтай вытворчасцю. Меркаванні раздзяліліся, прадпрымальнік

На вуліцы чакалі каля дзесяці чалавек, якія супраць закрыцця лесаліпкі, што забяспечвае дрэвамі каля ста дамоў. Акрамя таго, гэта яшчэ і больш як дваццаць рабочых месцаў.

сцвярджае, што ўсё добра, ён дае людзям рабочыя месцы. З аднаго боку ўсё правільна. Калі паслухаеш людзей, то і яны нібыта маюць рацыю. Калі пад тваім акном гудзе лесаліпка, гэта — не здорава. Наша задача — знайсці рашэнне, якое ў гэтым выпадку павінна задаволіць усіх. Тое, што зроблена няправільна, трэба прыбраць, прывесці ў адпаведнасць з заканадаўствам і ўсімі нормаўмі».

Дарэчы, жыхар з Вілейскага раёна таксама звярнуўся да губернатара з аналагічнай тэмай — лесаліпка перашкаджае камфортнаму жыццю. Іосіф Казіміравіч прыехаў на прыём без папярэдняга запісу. У яго вёсцы ў будынку былога клуба ў 1990-я гады прадпрымальнік адкрыў дрэваапрацоўчае прадпрыемства.

— Знаходзіцца яно за дзевяць метраў ад майго ўчастка і за дваццаць два метры ад дома, стварае невыносныя ўмовы пражывання: моцны шум, дым, пыл, — кажа мужчына.

Анатоль Ісачанка даручыў свайму намесніку па эканамічных пытаннях Мікалаю Рагашчуку сфарміраваць камісію, куды ўключыць прадстаўнікоў санітарнай, экалагічнай, землеўпарадкавальнай службы, упраўлення ўнутраных спраў, медыкаў. «Няхай яны выедуць на месца, дадуць заключэнне, а далей будзем разбірацца», — сказаў губернатар.

Таццяна ЛАЗОЎСКАЯ.